

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (hatodik tanács)

2009. november 18.*

A T-375/04. sz. ügyben,

a **Scheucher-Fleisch GmbH** (székhelye: Ungerdorf [Ausztria]),

a **Tauernfleisch Vertriebs GmbH** (székhelye: Flattach [Ausztria]),

a **Wech-Kärntner Truthahnverarbeitung GmbH** (székhelye: Glanegg [Ausztria]),

a **Wech-Geflügel GmbH** (székhelye: Sankt Andrä [Ausztria]),

Johann Zsifkovics (lakóhelye: Bécs [Ausztria])

(képviselik őket: J. Hofer és T. Humer ügyvédek)

felpereseknek

* Az eljárás nyelve: német.

az **Európai Közösségek Bizottsága** (képviselik: V. Kreuzsitz és A. Stobiecka-Kuik, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen

az ausztriai minőségi programokra és az „AMA Biozeichen”, illetve az „AMA Gütesiegel” minőséget igazoló címkékre vonatkozó NN 34A/2000. sz. állami támogatásról szóló, 2004. június 30-i C (2004) 2037 végleges bizottsági határozat megsemmisítése iránti kérelem tárgyában,

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK
ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁGA (hatodik tanács),

tagjai: A. W. H. Meij elnök, V. Vadalpas (előadó) és L. Truchot bírák,

hivatalvezető: T. Weiler tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2009. február 12-i tárgyalásra,

meghozta a következő

Ítéletet

A jogvita alapját képező tényállás

- 1 A felperesek, így a Scheucher-Fleisch GmbH, a Tauernfleisch Vertriebs GmbH, a Wech-Kärntner Truthahnverarbeitung GmbH és a Wech-Geflügel GmbH, valamint Johann Zsifkovic, illetve a Grandits GmbH esetében az osztrák jog szerinti öt korlátolt felelősségű társaságról és egy egyéni vállalkozóról van szó, akiknek tevékenységét állatok vágóhídi levágása és feldarabolása képezi.
- 2 Az Osztrák Köztársaság 1992-ben elfogadta a Bundesgesetz über die Errichtung der Marktordnungsstelle „Agrarmarkt Austria” című jogszabályt (az „Agrarmarkt Austria” piaci szabályozó szervezet létrehozásáról szóló szövetségi törvény, BGBl. 376/1992.) (a továbbiakban: 1992. évi AMA-Gesetz), amely 2. cikkének (1) bekezdése létrehozta az „Agrarmarkt Austria” nevű közjogi jogi személyt (a továbbiakban: AMA). A működtetéssel kapcsolatos tevékenységek elvégzése az AMA 100%-os tulajdonában álló leányvállalat, az Agrarmarkt Austria Marketing GmbH nevű társaság (a továbbiakban: AMA Marketing) feladata. Az 1992. évi AMA-Gesetz többször módosították.
- 3 Az 1992. évi AMA-Gesetz 3. cikke (1) bekezdésének 3) pontja értelmében az AMA feladata a mezőgazdasági marketing előmozdítása. Ennek érdekében az AMA köteles beszedni azokat a járulékokat, amelyeket az 1992. évi AMA-Gesetznek a felperesek és a Grandits által csatolt változata 21c. cikke (1) bekezdésének 3) pontja értelmében többek között a szarvasmarhák, borjak, sertések, bárányok, birkák és szárnyasok levágása után kell megfizetni.

- 4 A szóban forgó támogatások a mezőgazdasági termékek ausztriai előállításának, kezelésének, feldolgozásának és forgalmazásának az „AMA” biocímkével és az „AMA” minőségi címkével (a továbbiakban: „AMA”-címkék) történő ösztönzésében nyilvánulnak meg.
- 5 A felperesek és a Grandits mint állatok vágóhídi levágását és feldarabolását végző vállalkozások az 1992. évi AMA-Gesetz 21c. cikke (1) bekezdésének (3) pontja értelmében kötelesek járulékot fizetni az AMA részére, anélkül hogy a termékeik jogosultak lennének az „AMA”-címkék használatára.
- 6 A felperesek és a Grandits, valamint hozzávetőleg húsz, vágóhidat üzemeltető vállalkozás jogorvoslattal éltek az osztrák hatóságok előtt az AMA részére fizetendő járulék velük szemben történő kiszabása ellen. A mezőgazdaságért, az erdőgazdálkodásért, a környezetvédelemért és a vízgazdálkodásért felelős szövetségi miniszter nem adott helyt e jogorvoslatoknak. A Verwaltungsgerichtshof (közigazgatási bíróság), amely előtt a felperesek és a Grandits keresetet indítottak, a 2003. március 20-án és május 21-én hozott ítéleteivel eljárási szabálysértések miatt megsemmisítette a szövetségi miniszter határozatait.
- 7 A fentiekkel párhuzamosan a felperesek és a Grandits 1999. szeptember 21-én panaszt nyújtottak be az Európai Közösségek Bizottságához, amelyben azt állították, hogy az 1992. évi AMA-Gesetz bizonyos rendelkezései következtében sérelem érte őket.
- 8 A Bizottság 2000. február 15-i levelében továbbította a felperesek és a Grandits panaszait az osztrák hatóságoknak, és felhívta őket észrevételeik benyújtására. A Bizottság az osztrák hatóságok 2000. március 20-i válaszát követően 2000. június 19-én tájékoztatta e hatóságokat, hogy a szóban forgó intézkedéseket be nem jelentett támogatásokként vette átmenetileg nyilvántartásba NN 34/2000. szám alatt.
- 9 Az osztrák hatóságok 2003. március 8-án kelt kérelmét követően a Bizottság úgy határozott, hogy a szóban forgó intézkedéseket elkülönítve vizsgálja aszerint, hogy azok a 2002. szeptember 26. előtti vagy az azt követő időszakra tehetők, mégpedig azért, mert

ebben az időpontban jelentős módosításokat vezettek be az 1992. évi AMA-Gesetz alkalmazási módjait illetően. Az NN 34/2000. nyilvántartási számmal a Bizottság a 2002. szeptember 26. után alkalmazandó rendelkezésekre vonatkozó vizsgálati eljárást jelölte meg.

- 10 A Bizottság az ausztriai minőségi programokra és az „AMA Biozeichen”, illetve az „AMA Gütesiegel” minőséget igazoló címkékre vonatkozó NN 34A/2000. sz. állami támogatásról szóló, 2004. június 30-i határozatban úgy döntött, hogy nem emel kifogást a „bejelentett” intézkedésekkel szemben (a továbbiakban: megtámadott határozat). Ezzel kapcsolatban úgy ítélte meg, hogy az említett intézkedések az EK 87. cikk (3) bekezdésének c) pontja alapján összeegyeztethetők voltak a közös piaccal, amennyiben megfeleltek a mezőgazdasági ágazat állami támogatásaira vonatkozó közösségi iránymutatás (HL 2000. C 28., 2. o.) 13. és 14. pontjában, valamint az EK-Szerződés I. mellékletébe tartozó és egyes, az I. mellékletbe nem tartozó termékek reklámozásához nyújtott állami támogatásról szóló közösségi iránymutatásban (HL 2001. C 252., 5. o.; a továbbiakban: reklámozáshoz nyújtott állami támogatásokról szóló iránymutatás) előírt feltételeknek.
- 11 A megtámadott határozat (67) preambulumbekzdése értelmében a vizsgálat kifejezetten nem terjedt ki az AMA és az AMA Marketing által 2002. szeptember 26-át megelőzően végrehajtott intézkedésekre.
- 12 Az AMA 2004. július 16-án elküldte a megtámadott határozatot a felpereseknek és a Granditsnak.

Az eljárás és a felek kérelmei

- 13 Az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2004. szeptember 17-én benyújtott keresetlevelükkel a felperesek és a Grandits előterjesztették a jelen keresetet.

- 14 Az ügyet 2004. november 10-én az Elsőfokú Bíróság negyedik tanácsának osztották ki.
- 15 Az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2004. december 9-én benyújtott külön beadványában a Bizottság az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzata 114. cikkének 1. §-a szerinti elfogadhatatlansági kifogást emelt. A felperesek és a Grandits 2005. január 25-én nyújtották be az e kifogásra vonatkozó észrevételeiket. Az Elsőfokú Bíróság negyedik tanácsa 2006. szeptember 15-én meghozott végzésében kimondta, hogy az elfogadhatatlansági kifogást az eljárást befejező határozatban bírálja el, a költségekről pedig nem rendelkezett.
- 16 Mivel módosult az Elsőfokú Bíróság tanácsainak összetétele, az előadó bírót a hatodik tanácsba osztották be, következésképpen a jelen ügyet e tanács elé utalták.
- 17 Mivel az eljáró tanács egyik tagja nem tudott részt venni az ügy elbírálásában, az Elsőfokú Bíróság elnöke az eljárási szabályzat 32. cikkének 3. §-a alapján a tanács létszámának kiegészítése érdekében másik bírót jelölt ki.
- 18 Az előadó bíró jelentése alapján az Elsőfokú Bíróság hatodik tanácsa a szóbeli szakasz megnyitásáról határozott, az eljárási szabályzat 64. cikke szerinti pervezető intézkedések keretében pedig felhívta a feleket, a Granditsot, valamint az Osztrák Köztársaság szövetségi kormányát, hogy válaszoljanak egyes írásban feltett kérdésekre. E felhívásnak az előírt határidőn belül eleget tettek.
- 19 Az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2009. január 23-án benyújtott levelében a Grandits az eljárási szabályzat 99. cikke alapján tájékoztatta az Elsőfokú Bíróságot, hogy keresetétől eláll. Az Elsőfokú Bíróság hatodik tanácsa elnökének 2009. február 4-i végzésével a Grandits nevét törölték az Elsőfokú Bíróság nyilvántartásából, a felek pedig maguk viselték saját költségeiket.

20 Az Elsőfokú Bíróság a 2009. február 12-i tárgyaláson meghallgatta a felek szóbeli előterjesztéseit és az Elsőfokú Bíróság kérdéseire adott válaszaikat.

21 A felperesek azt kérik, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- semmisítse meg a megtámadott határozatot;
- a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

22 A Bizottság azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- a keresetet mint elfogadhatatlant, másodlagosan pedig mint megalapozatlant utasítsa el;
- a felpereseket kötelezze a költségek viselésére.

A jogkérdésről

Az elfogadhatóságról

A felek érvei

- 23 A Bizottság először is azt állítja, hogy a megtámadott határozat nem érinti személyükben a felpereseket. E határozat a felperesek vonatkozásában olyan „általános szabály”, amely csak azon objektív jogállásuk tényénél fogva érinti őket, hogy járulék fizetésére kötelezettek, ugyanúgy mint minden más vállalkozás, amely ténylegesen vagy potenciálisan ugyanilyen helyzetben van.
- 24 A Bizottság ezt követően vitatja azt az állítást, mely szerint a szóban forgó intézkedéseknek csupán négy kiskereskedelmi lánc lenne a kedvezményezettje. Az „AMA”-címkék ugyanis a kiváló minőségű mezőgazdasági termékek forgalmazását hivatottak elősegíteni, következésképpen pedig valamennyi mezőgazdasági vállalkozást és élelmiszer-termelőt előnyben részesítik.
- 25 Másfelől a felperesek, akiknek tevékenységét az állatok vágóhídi levágása és feldarabolása képezi, nem állnak versenyben a kiskereskedőkkel, akiket a keresetlevelükben a szóban forgó támogatások közvetlen kedvezményezettjeiként mutatnak be. Ezenkívül a felperesek nem magyarázzák meg, hogy miért egyénítené őket az a tény, hogy négy olyan kiskereskedelmi lánc ismert név szerint, amelyek a minőségi címke használatára jogosultak. Azt sem fejtik ki, hogy ők maguk miért nem jogosultak az „AMA”-címkék használatára, és miért nem szállíthatnak e négy kiskereskedelmi lánc részére.
- 26 A Bizottság a viszonzásában hozzáteszi, hogy a felperesek nem bizonyították, hogy egyes vágóhidak és feldarabolóüzemek is részesültek a szóban forgó támogatásokban,

továbbá hogy ezek ugyanazon a földrajzi piacon tevékenykedtek. Ezenkívül, jöllehet a felperesek járulékokat fizetnek, az „AMA”-címkék keretében szervezett promóciós kampányok előnyeiből is részesülnek. Mint azt ugyanis maguk a felperesek előadják, e promóciós kampányok abból állnak, hogy a fogyasztót osztrák eredetű termékek vásárlására ösztönzik.

- 27 Másodszor, a Bizottság szerint a felpereseket csak közvetetten érintik a szóban forgó támogatások, mint azt a keresetlevélben maguk is elismerik. Ezzel összefüggésben a megtámadott határozatban vizsgált végrehajtási intézkedések általánosak és elvontak. Márpedig az egyénítésre csak egyedi jogi aktusok, nevezetesen közigazgatási határozatok révén kerülhet sor. Ezenkívül a megtámadott határozat nem kötelezi az Osztrák Köztársaságot, hogy a vágóhidakkal és a feldarabolóüzemekkel szemben járulékot vessen ki.
- 28 Harmadszor, az EK 88. cikk (2) bekezdésében meghatározott eljárási biztosítékokból következik, hogy a Bizottság köteles lehetőséget biztosítani az érintett felek számára észrevételeik megtételére. Márpedig a jelen esetben a felperesek azáltal, hogy panaszt nyújtottak be, már állást foglaltak, ezáltal pedig kimerítették az észrevétel-tételhez való jogukat.
- 29 A felperesek azt állítják, hogy ők az EK 88. cikk (2) bekezdése értelmében vett érintett feleknek minősülnek. Következésképpen jogosultak arra, hogy a megtámadott határozattal közvetlenül és személyükben érintett jogalany minőségükben eljárva az EK 230. cikk negyedik bekezdése alapján megsemmisítés iránti keresetet indítsanak.
- 30 A felperesek szerint a támogatások közvetlen kedvezményezettjeinek négy, név szerint megnevezett kiskereskedő minősül, akik jogot szereztek az „AMA” minőségi címke használatára. Közvetlen versenyhelyzet is fennáll a felperesek, valamint a vágással és feldarabolással foglalkozó, a címke használatára jogosult vállalkozások között, mivel az „AMA” minőségi címke rendszere az állat megszületésétől kezdve a húsának kiskereskedelmi értékesítéséig alkalmazásra kerül, továbbá e rendszer előnyeiből a termelési és értékesítési lánc minden szintjén részesülhet valamely vállalkozás. A más tagállamokból behozott és Ausztriában levágott állatokkal kapcsolatban az AMA nem

szed be semmilyen járulékot, a termékek forgalmazását azonban akadályozzák a címkék érdekében lefolytatott reklámkampányok.

31 A felperesek a C-261/01. és C-262/01. sz., Van Calster és társai egyesített ügyekben 2003. október 21-én hozott ítéletre (EBHT 2003., I-12249. o.) hivatkozva azt állítják, hogy a Bizottságnak a támogatások vizsgálata során szükségképpen figyelembe kell vennie a finanszírozási módot is abban az esetben, ha e finanszírozási mód az intézkedések szerves részét képezi, mint a jelen ügyben. Ezzel kapcsolatban a felperesek hangsúlyozzák, hogy maguk is hozzájárulnak e támogatások finanszírozásához.

32 Másfelől a fenti 31. pontban hivatkozott Van Calster és társai ügyben hivatkozott ítélet szerint a Bizottság nem orvosolhatja visszaható hatállyal a támogatásoknak a közös piaccal való összeegyeztethetlenségét. Márpedig, mivel a megtámadott határozat a 2002. szeptember 26. után hatályban lévő intézkedésekre vonatkozik, a felpereseknek ettől az időponttól kezdve, visszaható hatállyal kell megfizetniük a járulékokat.

33 A felperesek végül vitatják azt az érvet, mely szerint a panaszuk benyújtásával kimerítették volna az észrevételtételhez való jogukat.

Az Elsőfokú Bíróság álláspontja

34 Az EK 230. cikk negyedik bekezdése értelmében bármely természetes vagy jogi személy azonos feltételek mellett indíthat eljárást a neki címzett határozat, vagy az olyan határozat ellen, amelyet ugyan rendeletként vagy egy másik személyhez címzett határozatként hoztak, de őt közvetlenül és személyében érinti.

- 35 A jelen esetben nem vitatott, hogy a megtámadott határozat címzettje az Osztrák Köztársaság, nem pedig a felperesek. Meg kell tehát vizsgálni, hogy a megtámadott határozat a felpereseket közvetlenül és személyükben érinti-e.
- 36 Először is, a közvetlen érintettség megköveteli, hogy a vitatott közösségi intézkedés közvetlen hatást gyakoroljon a magánszemély jogi helyzetére, és ne hagyjon mérlegelési lehetőséget az intézkedés végrehajtásával megbízott címzettek számára, mert az ilyen végrehajtás tisztán automatikus jellegű, és közties szabályok alkalmazása nélkül, egyedül a közösségi szabályozás alapján történik. Ami a támogatásokat engedélyező határozatot illeti, ugyanez igaz, ha pusztán elméleti lehetősége van annak, hogy a nemzeti hatóságok úgy döntsenek, hogy nem nyújtják a Bizottság vitatott határozatával engedélyezett támogatásokat, és ha az említett hatóságok ilyen irányú cselekvési szándéka nem kétséges (a Bíróság C-386/96. P. sz., Dreyfus kontra Bizottság ügyben 1998. május 5-én hozott ítéletének [EBHT 1998., I-2309. o.] 43. és 44. pontja, valamint az Elsőfokú Bíróság T-289/03. sz., BUPA és társai kontra Bizottság ügyben 2008. február 12-én hozott ítéletének [EBHT 2008., II-81. o.] 81. pontja).
- 37 A jelen esetben az ügyiratból kiderül, hogy az Osztrák Köztársaság a megtámadott határozat elfogadásának időpontjában, 2004. június 30-án már végrehajtotta a szóban forgó támogatásokat. Ezzel kapcsolatban a felperesek csatolják az AMA és az egyik kiskereskedő internetes honlapjait, amelyekből megállapítható, hogy az „AMA”-címkéket már a megtámadott határozat meghozatala előtt kiadták. A felperesek csatolják az AMA által a Grandits részére küldött, a 2002 májusától 2003 áprilisáig terjedő időszakban esedékes járulékokra vonatkozó fizetési felszólításokat is, amely időszak legalábbis részben lefedi a megtámadott határozat tárgyát képező intézkedések alkalmazásának idejét.
- 38 Ezért az a lehetőség, hogy az osztrák hatóságok úgy döntsenek, hogy a szóban forgó támogatásokat nem nyújtják, pusztán elméletinek tűnik.
- 39 Ebből következik, hogy a felpereseket az EK 230. cikk negyedik bekezdése értelmében közvetlenül érinti a megtámadott határozat.

- 40 Másodszor, a felperesek személyes érintettségével kapcsolatban emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat értelmében azon alanyok, akik nem címzettjei egy határozatnak, csak akkor állíthatják, hogy személyükben érintettek, ha ez a határozat sajátos jellemzőik vagy egy őket minden más személytől megkülönböztető ténybeli helyzet folytán vonatkozik rájuk, és ezáltal a címzethez hasonló módon egyéníti őket (a Bíróság 25/62. sz., Plaumann kontra Bizottság ügyben 1963. július 15-én hozott ítélete [EBHT 1963., 197. o., 223. o.], valamint a C-78/03. P. sz., Bizottság kontra Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum ügyben 2005. december 13-án hozott ítéletének [EBHT 2005., I-10737. o.] 33. pontja).
- 41 Az állami támogatások ellenőrzésére irányuló eljárás keretében különbséget kell tenni egyrészt az EK 88. cikk (3) bekezdésében szabályozott, a támogatások előzetes vizsgálatára irányuló szakasz – amelynek egyedüli célja annak lehetővé tétele a Bizottság számára, hogy kialakítsa elsődleges véleményét a szóban forgó támogatásnak a közös piaccal való összeegyeztethetőségéről –, másrészt pedig a (2) bekezdésben szabályozott hivatalos vizsgálati szakasz között. Csak ez utóbbi vizsgálati szakasz keretében – amelynek célja, hogy a Bizottság számára lehetővé tegye az ügy valamennyi körülményéről való teljes körű tájékozódást – írja elő az EK Szerződés a Bizottság számára azt a kötelezettséget, hogy az érintetteket felhívja észrevételeik megtételére (a Bíróság C-198/91. sz., Cook kontra Bizottság ügyben 1993. május 19-én hozott ítéletének [EBHT 1993., I-2487. o.] 22. pontja; a C-225/91. sz., Matra kontra Bizottság ügyben 1993. június 15-én hozott ítéletének [EBHT 1993., I-3203. o.] 16. pontja, valamint a fenti 40. pontban hivatkozott Bizottság kontra Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum ügyben hozott ítéletének 34. pontja).
- 42 Ebből következik, hogy amennyiben a Bizottság az EK 88. cikk (2) bekezdésében előírt hivatalos vizsgálati eljárás megindítása nélkül, az ugyanezen cikk (3) bekezdése alapján hozott határozatban megállapítja, hogy valamely támogatás összeegyeztethető a közös piaccal, ezen eljárási biztosítékok kedvezményezettjei e biztosítékok tiszteletben tartását csak akkor tudják érvényesíteni, ha lehetőségük van arra, hogy e határozatot a közösségi bíróság előtt megtámadják (a fenti 41. pontban hivatkozott Cook kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 23. pontja; a fenti 41. pontban hivatkozott Matra kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 17. pontja, valamint a fenti 40. pontban hivatkozott Bizottság kontra Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum ügyben hozott ítélet 35. pontja). Ezért az EK 88. cikk (2) bekezdése szerinti érintett személy által az ilyen határozat ellen benyújtott megsemmisítés iránti kereset elfogadható, ha azzal a felperes az említett rendelkezésből levezetett eljárási jogokat kívánja védelmezni (a fenti 40. pontban hivatkozott Bizottság kontra Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum ügyben hozott ítélet 35. pontja; lásd ebben az értelemben a fenti 41. pontban hivatkozott Cook kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 23–26. pontját, valamint a fenti 41. pontban hivatkozott Matra kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 17–20. pontját).

- 43 Márpedig az EK 88. cikk (2) bekezdése szerinti érintett felek – akik ennél fogva az EK 230. cikk negyedik bekezdése alapján megsemmisítés iránti keresetet nyújthatnak be – azok a személyek, vállalkozások vagy egyesületek, amelyek érdekeit esetleg sérti valamely támogatás nyújtása, azaz különösen e támogatás kedvezményezettjeinek versenytárs vállalkozásai és a szakmai szervezetek (a Bíróság C-367/95. P. sz., Bizottság kontra Sytraval és Brink's France ügyben 1998. április 2-án hozott ítéletének [EBHT 1998., I-1719. o.] 41. pontja, valamint a fenti 40. pontban hivatkozott Bizottság kontra Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum ügyben hozott ítélet 36. pontja).
- 44 Ezzel szemben, ha a felperes a támogatást értékelő határozat megalapozottságát vonja kétségbe, akkor pusztán az a körülmény, hogy a felperes az EK 88. cikk (2) bekezdése szerinti érintett félnek tekinthető, nem elegendő a kereset elfogadhatóságához. A felperesnek azt is bizonyítania kell, hogy a fenti 40. pontban hivatkozott Plaumann-ügyben hozott ítéletből eredő ítélkezési gyakorlat értelmében vett sajátos helyzetben van. Ez különösen olyan esetben van így, ha a szóban forgó határozat tárgyát képező támogatás a felperes piaci helyzetét lényeges mértékben érinti (a Bíróság 169/84. sz., Cofaz és társai kontra Bizottság ügyben 1986. január 28-án hozott ítéletének [EBHT 1986., 391. o.] 22–25. pontja, valamint a fenti 40. pontban hivatkozott Bizottság kontra Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum ügyben hozott ítélet 37. pontja).
- 45 Végül az a tény, hogy valamely jogi aktus – mivel valamennyi érdekelt gazdasági szereplőre alkalmazandó – jellegénél és hatályánál fogva általános érvényű, még nem zárja ki, hogy e gazdasági szereplők közül egyeseket személyükben is érintsen (a Bíróság C-309/89. sz., Codorniu kontra Tanács ügyben 1994. május 18-án hozott ítéletének [EBHT 1994., I-1853. o.] 19. pontja, valamint a C-487/06. P. sz. British Aggregates kontra Bizottság ügyben 2008. december 22-én hozott ítéletének [EBHT 2008., I-10505. o.] 32. pontja).
- 46 A jelen esetben a felperesek lényegében három jogalapra hivatkoznak a keresetük alátámasztása érdekében.
- 47 Az első jogalap az eljárási szabályok megsértésén alapul. E jogalap négy részre osztható, amelyek először is a szóban forgó támogatások Bizottságnak történő bejelentésének elmulasztásán, másodszor az EK 88. cikk (2) bekezdésében előírt eljárási biztosítékok

megsértésén, harmadszor az indokolási kötelezettség megsértésén, negyedszer pedig az ésszerű határidő elvének megsértésén alapulnak. A felperesek az első jogalap második része keretében kifejezetten azt állítják, hogy a Bizottságnak az [EK 88. cikk] alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 1999. március 22-i 659/1999/EK tanácsi rendelet (HL L 83., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 1. kötet, 339. o.) 4. cikkének (4) bekezdése alapján meg kellett volna indítania a hivatalos vizsgálati eljárást, mivel kétségek merültek fel a szóban forgó intézkedések közös piaccal való összeegyeztethetőségét illetően.

48 A második jogalap az EK 87. cikk (3) bekezdése c) pontjának megsértésén alapul. Ezzel kapcsolatban a felperesek többek között azt állítják, hogy a minőség olyan biztosítása, amely az „AMA”-címkékben történő részesüléshez szükséges, nem a „fejlődés” e rendelkezés értelmében vett fogalmára vonatkozik.

49 A felperesek a harmadik jogalapjuk keretében azt állítják, hogy a Bizottság megsértette az EK 88. cikk (3) bekezdésében és a 659/1999 rendelet 3. cikkében előírt „felfüggesztési záradékot”.

50 Mivel a felperesek így egyszerre vitatják a hivatalos vizsgálati eljárás megindításának a Bizottság általi megtagadását és magának a támogatást mérlegelő határozatnak a megalapozottságát, a jelen esetben benyújtott keresetük elfogadhatóságának elbírálása végett először is azt kell megvizsgálni, hogy a felperesek az eljárási jogaik érvényesítése érdekében rendelkeznek-e keresetelési joggal, másodsor pedig azt, hogy a megtámadott határozat megalapozottságának vitatása érdekében van-e keresetelési joguk.

51 Először is, a felpereseknek az eljárási jogaik érvényesítése érdekében fennálló keresetelési joga kapcsán mindenekelőtt meg kell állapítani, hogy a megtámadott határozat (14) preambulumbekzdése szerint az „AMA”-címkék csak azoknak a termékeknek ítélték oda, amelyek megfelelnek bizonyos, az előállítási módszerekkel, a termék tulajdonságaival, egyes esetekben pedig a földrajzi eredetükre vonatkozó követelményekkel kapcsolatos minőségi kritériumoknak. Így a megtámadott határozat (27) preambulumbekzdése értelmében a szóban forgó támogatások

előnyben részesítenek bizonyos vállalkozásokat a mezőgazdasági termékek ausztriai előállításának, kezelésének, feldolgozásának és forgalmazásának ágazatában.

- 52 Ami közelebről a húst illeti, mint azt a felperesek hangsúlyozzák, ezen a területen az „AMA”-címkékre jellemző, az állatok megszületésétől és nevelésétől kezdve a kiskereskedelmi értékesítésig alkalmazott olyan termelési és értékesítési lánc működik, amelynek keretében minden egyes szakaszban pontos előírásokat kell betartani a minőségre és az e minőséget biztosítani hivatott ellenőrzésekre vonatkozóan, mindezt pedig a jó minőségű termékek eladásának fejlesztése érdekében.
- 53 Következésképpen a szóban forgó támogatásoknak nem kizárólag a kiskereskedők a kedvezményezettjei. E kedvezményezettek köre felöleli az összes olyan vállalkozást is, amelyek az „AMA”-címkékre jellemző termelési és értékesítési lánchoz tartoznak. Márpedig a felperesek, amelyek az állatok vágóhídi levágásával és feldarabolásával foglalkozó vállalkozások, versenytársai az állatok vágóhídi levágásával és feldarabolásával foglalkozó azon vállalkozásoknak, amelyek jogosultak az „AMA”-címkék használatára. Emellett ugyanazon a földrajzi piacon, vagyis Ausztriában működnek, mint azt az Elsőfokú Biróság által írásban feltett egyik kérdésre adott válaszukban kifejtették.
- 54 Másfelől az a tény, hogy a jelen esetben a felpereseknek a szóban forgó támogatások ellen irányuló panaszuk benyújtásával lehetőségük volt arra, hogy már az előzetes vizsgálati szakaszban kifejhessék az érveiket az EK 88. cikk (3) bekezdése alapján, nem foszthatja meg őket azon joguktól, hogy betartsák azokat az eljárási biztosítékokat, amelyeket az EK 88. cikk (2) bekezdése kifejezetten előír számukra (lásd ebben az értelemben a fenti 36. pontban hivatkozott BUPA és társai kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 76. pontját).
- 55 Ebből következik, hogy a felpereseknek fennáll a keresetőségi joguk annyiban, amennyiben az EK 88. cikk (2) bekezdéséből eredő eljárási jogaitak szándékoznak érvényesíteni.

- 56 Következésképpen az első jogalapnak az EK 88. cikk (2) bekezdésében előírt eljárási biztosítékok megsértésére alapított második része elfogadható.
- 57 Másodszor, a felpereseknek a megtámadott határozat megalapozottságának vitatása érdekében fennálló keresetösségi joga kapcsán emlékeztetni kell arra, hogy nem minősül lényeges befolyásolásnak a pusztán körülmény, hogy a szóban forgó határozat bizonyos hatást gyakorolhat az érintett piacon fennálló versenyviszonyokra, és hogy az érintett vállalkozások bármiféle versenyviszonyban állnak a határozat kedvezményezettjével (lásd ebben az értelemben a Bíróság 10/68. és 18/68. sz., Eridania és társai kontra Bizottság egyesített ügyekben 1969. december 10-én hozott ítéletének [EBHT 1969., 459. o.] 7. pontját, valamint a fenti 45. pontban hivatkozott British Aggregates kontra Bizottság ügyben hozott ítéletének 47. pontját). Valamely vállalkozás tehát nem hivatkozhat pusztán a szóban forgó intézkedés által kedvezményezett vállalkozással fennálló versenytársi viszonyára, hanem ezenkívül bizonyítani kell azt is, hogy olyan ténybeli helyzetben van, amely a határozat címzettjéhez hasonló módon egyéniíti őt (lásd ebben az értelemben a Bíróság C-106/98. P. sz., Comité d'entreprise de la Société française de production és társai kontra Bizottság ügyben 2000. május 23-án hozott ítéletének [EBHT 2000., I-3659. o.] 41. pontját, valamint a fenti 45. pontban hivatkozott British Aggregates kontra Bizottság ügyben hozott ítéletének 48. pontját).
- 58 Márpedig meg kell állapítani, hogy a felperesek a beadványaikban nem terjesztenek elő semmilyen jogi vagy ténybeli érvet, amely a szóban forgó piacon fennálló versenyhelyzetük sajátos jellegét támasztaná alá.
- 59 Ezenkívül a felperesek a helyzetük lényeges befolyásolására vonatkozóan az Elsőfokú Bíróság által feltett írásbeli kérdésre adott válaszként további pontosítás nélkül annak megjegyzésére szorítkoznak, hogy az állatok vágóhídi levágásának és feldarabolásának piacán „jelentős túlkapacitás” áll fenn, továbbá hangsúlyozzák, hogy a szóban forgó támogatások jelentős hatással vannak a határon átnyúló kereskedelemre és a versenyre.
- 60 Az eddigiekből következik, hogy a felperesek nem bizonyítják, hogy a piaci helyzetüket lényegesen befolyásolhatják a megtámadott határozat tárgyát képező támogatások.

- 61 Ezért az első jogalap első és negyedik részét, valamint a harmadik jogalapot mint elfogadhatatlant el kell utasítani, mivel nem azoknak az eljárási jogoknak a védelmére irányulnak, amelyek az EK 88. cikk (2) bekezdése alapján megilletik a felpereseket.
- 62 Ezzel szemben meg kell állapítani, hogy az Elsőfokú Bíróságnak a felperes által hivatkozott jogalapokat azok tartalma, nem pedig alakszerű megjelölése szerint kell értékelnie (lásd ebben az értelemben a Bíróság 19/60., 21/60., 2/61. és 3/61. sz., Fives Lille Cail és társai kontra Főhatóság ügyben 1961. december 15-én hozott ítéletét [EBHT 1961., 559. o., 588. o.]). Így a felperes által előterjesztett más érveket is vizsgálhat annak ellenőrzése érdekében, hogy azok szintén a felperes által hivatkozott azon jogalapot támasztják-e alá, amely olyan kétségek fennállását állítja kifejezetten, amelyek igazolták volna az EK 88. cikk (2) bekezdése szerinti eljárás megindítását (az Elsőfokú Bíróság T-254/05. sz., Fachvereinigung Mineralfaserindustrie kontra Bizottság ügyben 2007. szeptember 20-án hozott ítéletének [az EBHT-ban nem tették közzé] 48. pontja; lásd ebben az értelemben az Elsőfokú Bíróság T-158/99. sz., Thermenhotel Stoiser Franz és társai kontra Bizottság ügyben 2004. január 13-án hozott ítéletének [EBHT 2004., II-1. o.] 141., 148., 155., 161. és 167. pontját).
- 63 Márpedig a jelen esetben a keresetlevélből kiderül, hogy az első jogalap harmadik része, valamint a második jogalap olyan adatokat tartalmaz, amelyek alátámasztják az első jogalap második részét, mivel a felperesek ezen adatok keretében azt állítják, hogy olyan komoly nehézségek álltak fenn, amelyek igazolták volna a hivatalos vizsgálati eljárás megindítását. A felperesek ugyanis a második jogalapban arra is utalnak, hogy a megtámadott határozat elfogadása során megsértették az EK 88. cikk (2) bekezdéséből eredő eljárási jogaikat. Ugyanígy az első jogalaphoz az indokolás elégtelenségére alapított harmadik része is alátámasztja az első jogalap második részét, mivel megfelelő indokolás hiányában az érintett feleknek nem áll módjukban megismerni a Bizottság által a komoly nehézségek hiányára vonatkozóan megfogalmazott következtetés indokait, a bíróságnak pedig gyakorolni a felülvizsgálati jogkörét.
- 64 Következésképpen az első jogalap harmadik részét, valamint a második jogalapot csak annyiban kell elfogadhatónak nyilvánítani, amennyiben azok a felperesek EK 88. cikk (2) bekezdéséből eredő eljárási jogainak érvényesítésére irányulnak.

Az ügy érdeméről

A felek érvei

- 65 A felperesek azt állítják, hogy a 659/1999 rendelet 4. cikkének (4) bekezdése alapján a Bizottság köteles lett volna megindítani a szóban forgó támogatások hivatalos vizsgálatára irányuló eljárást, mivel kétségek merültek fel a közös piaccal való összeegyeztethetőségüket illetően. A felperesek több, különösen az AMA és az egyik kiskereskedő honlapjairól letöltött dokumentumra hivatkoznak, amelyek szerintük bizonyítják, hogy az „AMA”-címkék használatára jogosult termékek kizárólag osztrák eredetűek lehetnek. A felperesek a Bizottság által 2000. június 19-én az osztrák hatóságoknak küldött levelekre is utalnak, amely azon okok kifejtését tartalmazza, amelyek alapján kétségbe vonható a szóban forgó támogatásoknak a közös piaccal, különösen az EK 28. cikkel való összeegyeztethetősége. A Bizottságnak e ténybeli és jogi helyzetre tekintettel úgy kellett volna döntenie, hogy megindítja a hivatalos vizsgálati eljárást.
- 66 A felperesek a válaszukban hozzátesszik, hogy az 1992. évi AMA-Gesetz 21. cikke kizárja, hogy az „AMA” minőségi címkét nem osztrák termékeknek ítéljék oda, illetve hogy az ilyen termékek promóciója érdekében reklámkampányt folytassanak le. Ugyanígy, az AMA Marketing alapszabálya azt tartalmazza, hogy az AMA Marketing tevékenységének a hazai mezőgazdasági és erdőgazdálkodási termékekre kell irányulnia. Ezért az 1992. évi AMA-Gesetz és az AMA Marketing alapszabálya összeegyeztethetetlen az EK 28. cikkel. Ezzel kapcsolatban nem elegendő, ha a külföldi termékek vonatkozásában „nyitottsági záradékot” iktatnak az AMA által kibocsátott irányelvekbe. Ezenkívül nem az ezen irányelvekben foglalt rendelkezésekből, hanem a ténylegesen végrehajtott intézkedésekből kell kiindulni.
- 67 A Bizottság ezzel szemben előadja, hogy a felperesek által hivatkozott valamennyi dokumentum 2002. szeptember 26. előtti. Márpedig a megtámadott határozat szerint az AMA és az AMA Marketing által 2002. szeptember 26. előtt tett intézkedések kifejezetten ki vannak zárva a vizsgálatból. Másfelől a 2002. szeptember 26. után hatályba lépett intézkedések vonatkozásában a Bizottság az AMA által kibocsátott különböző irányelvekre, mégpedig a 2001. januári, a 2002. szeptemberi és a 2003.

februári irányelvre utal, amelyek szerinte bizonyítják, hogy a felperesek sérelmei megalapozatlanok. A Bizottság tehát nem volt köteles megindítani a hivatalos vizsgálati eljárást.

- 68 A Bizottság a viszonzásában hangsúlyozza, hogy – mint azt az AMA által kibocsátott irányelvek bizonyítják – a címkék, akár eredetmegjelöléssel, akár pedig anélkül, nem csupán az osztrák vállalkozásoknak vagy az osztrák termékeknek ítélték oda. A felperesek egyetlen olyan esetet sem tudtak bizonyítani, amikor az AMA Marketing alapszabályára hivatkozva valamely nem osztrák kérelmezővel szemben megtagadták volna a minőségi címke odaítélését.

Az Elsőfokú Bíróság álláspontja

- 69 Előjáróban emlékeztetni kell arra, hogy a Bizottság különösen akkor köteles megindítani a hivatalos vizsgálati eljárást, ha az előzetes vizsgálati eljárás során kapott információk fényében továbbra is komoly nehézségekkel szembesül a szóban forgó intézkedés értékelésekor. E kötelezettség közvetlenül az ítélkezési gyakorlat által értelmezett és a 659/1999 rendelet 4. cikkének (4) bekezdése és 13. cikkének (1) bekezdése együttesen értelmezett rendelkezéseivel megerősített EK 88. cikk (3) bekezdéséből ered, amikor a Bizottság az előzetes vizsgálati eljárás után megállapítja, hogy a jogellenes intézkedés kétségeket vet fel a közös piaccal való összeegyeztethetőségét illetően (lásd ebben az értelemben a fenti 36. pontban hivatkozott BUPA és társai kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 328. pontját).
- 70 Ugyanis, amint az az állandó ítélkezési gyakorlatból következik, az EK 88. cikk (2) bekezdése szerinti eljárás akkor nélkülözhetetlen, ha a Bizottságnak komoly nehézséget okoz annak megállapítása, hogy valamely támogatás a közös piaccal összeegyeztethető-e. A Bizottság tehát valamely állami intézkedés javára hozandó határozat elfogadásakor csak abban az esetben szorítkozhat az EK 88. cikkének (3) bekezdése szerinti előzetes vizsgálatra, ha az első vizsgálat során megbizonyosodott arról, hogy ez az intézkedés vagy nem képez az EK 87. cikk (1) bekezdése értelmében vett támogatást, vagy ha támogatásnak minősül, akkor összeegyeztethető a közös

piaccai. Amennyiben azonban az említett első vizsgálat során a Bizottság ezzel ellentétes következtetésre jut, vagy nem tudja minden kétséget kizáróan megállapítani a támogatás közös piaccal való összeegyeztethetőségét, úgy köteles minden szükséges véleményt beszerezni, valamint e célból az EK 88. cikk (2) bekezdése szerinti eljárást megindítani (a fenti 41. pontban hivatkozott Matra kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 33. pontja; a fenti 43. pontban hivatkozott Bizottság kontra Sytraval és Brink's France ügyben hozott ítélet 39. pontja, valamint a fenti 36. pontban hivatkozott BUPA és társai kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 329. pontja).

71 Így az ügy ténybeli és jogi körülményei alapján a Bizottság feladata annak meghatározása, hogy a támogatás összeegyeztethetőségének vizsgálata során felmerült nehézségek szükségessé teszik-e az említett eljárás megindítását (a fenti 41. pontban hivatkozott Cook kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 30. pontja). Ennek az értékelésnek három követelménynek kell eleget tennie.

72 Először is, az EK 88. cikk a valamely támogatás közös piaccal való összeegyeztethetőségéről az előzetes eljárás végén történő határozathozatalra irányuló bizottsági hatáskört olyan intézkedésekre korlátozza, amelyek nem vetnek fel komoly nehézséget, tehát ez a követelmény kizárólagos jellegű. A Bizottság ezért nem tagadhatja meg a hivatalos vizsgálati eljárás megindítását más körülményekre, például harmadik felek érdekére, az eljárás gazdaságosságával vagy az adminisztratív célszerűséggel kapcsolatos megfontolásokra hivatkozással (az Elsőfokú Bíróság T-73/98. sz., Prayon-Rupel kontra Bizottság ügyben 2001. március 15-én hozott ítéletének [EBHT 2001., II-867. o.] 44. pontja).

73 Másodszor, ha a Bizottság komoly nehézségekkel kerül szembe, köteles megindítani a hivatalos vizsgálati eljárást, és e tekintetben nem rendelkezik mérlegelési jogkörrel. A Bizottság jogköre korlátozott az eljárás megindítására irányuló döntés tekintetében, az adott eset körülményeinek feltárása és vizsgálata során mégis bizonyos mérlegelési jogkörrel rendelkezik annak megállapítása céljából, hogy ezek komoly nehézségeket alapoznak-e meg. A Szerződés 88. cikke (3) bekezdése céljának megfelelően és a gondos ügyintézés őt terhelő kötelezettségére tekintettel a Bizottság ugyanis párbeszédet

folytathat a bejelentő állammal vagy harmadik személyekkel az előzetes eljárás során felmerülő esetleges nehézségek leküzdése érdekében (a fenti 72. pontban hivatkozott Prayon-Rupel kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 45. pontja).

74 Harmadszor, a „komoly nehézségek” fogalma objektív természetű. E nehézségek meglétét mind a megtámadott aktus elfogadásának körülményeit, mind annak tartalmát illetően objektív módon kell vizsgálni, összefüggésbe hozva a határozat indokait azokkal az információkkal, amelyek a vitatott támogatásoknak a közös piaccal való összeegyeztethetőségéről való döntéskor a Bizottság rendelkezésére álltak (lásd a fenti 72. pontban hivatkozott Prayon-Rupel kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 47. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

75 A jelen esetben a Bizottság a megtámadott határozatban úgy ítélte meg, hogy a szóban forgó támogatások összeegyeztethetők voltak a közös piaccal, amennyiben megfeleltek a mezőgazdasági ágazat állami támogatásaira vonatkozó iránymutatásnak és a reklámozáshoz nyújtott állami támogatásokról szóló iránymutatásnak.

76 Ezzel kapcsolatban mindenekelőtt meg kell állapítani, hogy a reklámozáshoz nyújtott állami támogatásokról szóló iránymutatás többek között az alábbi rendelkezéseket tartalmazza azokkal a termékekkel kapcsolatban, amelyeknek különleges minőségi követelményeknek kell megfelelniük:

„49. A minőség ellenőrzésére irányuló nemzeti rendszereknek kizárólag olyan objektív, belső jellemzőkön kell alapulniuk, amelyek a termékek megkövetelt minőségét biztosítják, illetve amelyek a megkövetelt előállítási módra vonatkoznak, és nem alapulhatnak a termékek eredetén vagy az előállítás helyén. E minőségellenőrzési rendszerekhez tehát – legyenek bár azok kötelezőek vagy fakultatívak – a Közösségen belül előállított valamennyi terméknek az eredetétől függetlenül hozzá kell férnie, amennyiben megfelel az előírt feltételeknek [...].

50. Amennyiben a minőségellenőrzési rendszer csak meghatározott eredetű termékekre [...] korlátozódik, e rendszer ellentétes a Szerződéssel, ezért pedig nyilvánvaló, hogy a Bizottság nem tekintheti úgy, hogy a reklámozáshoz nyújtott, az e rendszer javát szolgáló támogatások összeegyeztethetők lennének a közös piaccal.

[...]"

77 Ugyanezen iránymutatásból, különösen annak 46. pontjából következik, hogy a termékek „eredete” alatt a „nemzeti, regionális vagy helyi eredetet” kell érteni.

78 Ezt követően a Bizottság a megtámadott határozat (52) preambulumbekzdésében úgy ítélte meg, hogy a jelen esetben a támogatások megfeleltek annak a feltételnek, mely szerint a minőség ellenőrzésére irányuló nemzeti rendszerek nem korlátozódhatnak meghatározott eredetű termékekre. A Bizottság ugyanis a következő megállapítást tette:

„A minőségi címke használata minden olyan termék esetében lehetséges, amelyet a Közösségben természetek vagy állítottak elő, és megfelel az e használathoz kapcsolódó minőségi feltételeknek. A minőségi címkére pályázó termékekkel szemben előírt különleges feltételek vagy a termék minőségére vonatkoznak, vagy pedig láthatóan arra korlátozódnak, hogy lehetővé tegyék a termékek földrajzi eredetének ellenőrzését. A különleges feltételeket minden esetben a termék földrajzi eredetétől függetlenül teljesíteni lehet.”

79 Hasonlóképp, a megtámadott határozat (66) preambulumbekzdésében a Bizottság az alábbi megfogalmazással utasította el a felperesek által panaszukban előterjesztett

azon érveket, melyek szerint az „AMA”-címkékben kizárólag osztrák termelők részesülhettek:

„[...] biocímkére és a minőségi címkére vonatkozóan, 2002. szeptember 26. óta alkalmazott, bejelentett intézkedések nem korlátozódnak az osztrák termékekre, és [...] a termékek eredete sem a címkéken, sem pedig a kapcsolódó reklámban nem képezi a fő üzenetet.

[...]”

80 Másfelől a megtámadott határozat (67) preambulumbekzdéséből következik, hogy a Bizottság az AMA és az AMA Marketing által megtett azon intézkedésekből indult ki, amelyek 2002. szeptember 26. után alkalmazandók. A Bizottság ezzel összefüggésben az ellenkérelmében idézi az AMA által 2001 januárjában, 2002 szeptemberében és 2003 februárjában kibocsátott három irányelvet.

81 A felperesek a keresetlevélben azt állítják, hogy az „AMA”-címkékben részesülő termékek kizárólag osztrák eredetűek lehetnek. Ezzel összefüggésben csatolják különösen az 1992. évi AMA-Gesetznek a Bizottság által nem vitatott azon változatát, amelynek a járulék céljára vonatkozó 21a. cikke az alábbiak szerint rendelkezik:

„A mezőgazdasági marketing [...] céljait szolgáló járulék beszedése az alábbi célok érdekében történik:

1. a hazai mezőgazdasági és erdőgazdálkodási termékek, valamint a származékos termékek eladásának ösztönzése és biztosítása;
2. e termékek belföldi és külföldi piacainak megnyitása és fenntartása;
3. e termékek forgalmazásának javítása;
4. az e termékek (különösen a kapcsolódó mezőgazdasági termékek) minőségének javítására és biztosítására szolgáló általános intézkedések ösztönzése;
5. egyéb marketingintézkedések promóciója (különösen az ehhez kapcsolódó szolgáltatásnyújtások és személyzeti költségek)."

⁸² Márpedig a Bizottság az Elsőfokú Bíróság által írásban feltett kérdésre adott válaszában kifejtette, hogy egyrészt az osztrák hatóságok a vele folytatott egyeztetés során ígéretet tettek arra, hogy gondoskodni fognak az 1992. évi AMA-Gesetz utólagos kiigazításáról, másrészt pedig a 21a. cikket 2007. július 1-jei hatállyal módosította egy 2007-ben elfogadott szövetségi törvény (BGBl. 55/2007.). A Bizottság szerint ettől az időponttól kezdve az 1992. évi AMA-Gesetz 21a. cikkének 1. pontjában nem szerepel a „hazai” kifejezés.

- 83 Kétségtelen, hogy a Bizottság azt is hangsúlyozza, hogy az 1992. évi AMA-Gesetz 21a. cikkének 5. pontja már az eredeti változatában is az „egyéb marketingintézkedések promócióját” tüntette fel a járulék céljai között, anélkül hogy a hazai termékekre irányuló korlátozást írt volna elő.
- 84 Ugyanakkor a Bizottság válaszából következik, hogy abban az időpontban, amikor a szóban forgó támogatásoknak a közös piaccal való összeegyeztethetőségét vizsgálta, az 1992. évi AMA-Gesetz 21a. cikkének alapvető rendelkezései kizárólag a hazai termékekre irányultak.
- 85 Következésképpen e cikk nem tartotta tiszteletben a reklámozáshoz nyújtott állami támogatásokról szóló iránymutatásban előírt azon feltételt, mely szerint a minőség ellenőrzésére irányuló nemzeti rendszerek nem korlátozódhatnak a meghatározott eredetű termékekre. A Bizottság írásbeli válaszából az is kiderül, hogy mivel e kérdéssel kapcsolatban egyeztetésekre került sor az osztrák hatóságok és a Bizottság között, a Bizottságnak erről tudomása volt.
- 86 Ezért, még ha az AMA irányelvei nem is tartalmazznak a termékek eredetére vonatkozó feltételt, az 1992. évi AMA-Gesetz 21a. cikkének 1. pontjában foglalt, a hazai termékekre vonatkozó korlátozás kétségeket keletkeztetett a szóban forgó támogatásoknak a reklámozáshoz nyújtott állami támogatásokról szóló iránymutatással való összeegyeztethetőségével kapcsolatban. Következésképpen a Bizottságnak alkalmaznia kellett volna a 659/1999 rendelet 4. cikkének (4) bekezdését.
- 87 Meg kell tehát állapítani, hogy a szóban forgó támogatások közös piaccal való összeegyeztethetőségének vizsgálata komoly nehézségeket vetett fel, amelyek alapján a Bizottságnak meg kellett volna indítania az EK 88. cikk (2) bekezdése szerinti eljárást.

- 88 Következésképpen a megtámadott határozatot meg kell semmisíteni, anélkül hogy szükséges lenne megvizsgálni az első jogalap harmadik részét és a második jogalapot.

A költségekről

- 89 Az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzata 87. cikke 2. §-a alapján az Elsőfokú Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Mivel a Bizottság pervesztes lett, kötelezni kell a saját és a felperesek költségei viselésére.

A fenti indokok alapján

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG (hatodik tanács)

a következőképpen határozott:

- 1) Az Elsőfokú Bíróság az ausztriai minőségi programokra és az „AMA Biozeichen”, illetve az „AMA Gütesiegel” minőséget igazoló címkékre vonatkozó NN 34A/2000. sz. állami támogatásról szóló, 2004. június 30-i C (2004) 2037 végleges bizottsági határozatot megsemmisíti.**

- 2) **A Bizottság maga viseli saját költségeit, valamint köteles viselni a Scheucher-Fleisch GmbH, a Tauernfleisch Vertriebs GmbH, a Wech-Kärntner Truthahnverarbeitung GmbH, a Wech-Geflügel GmbH és Johann Zsifkovics költségeit.**

Meij

Vadapalas

Truchot

Kihirdetve Luxembourgban, a 2009. november 18-i nyilvános ülésen.

Aláírások